

"Štajerc" izhaja vsaki petek, dатiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 4 krone, za Ogrsko 5 K 50 vin. za celo leto; za Nemšijo stane za celo leto 6 krov, za Ameriko pa 8 krov; za drugo inozemstvo se računi naročnino z ozirom na visokost poštine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne štev. se prodajajo po 8 v.

Uredništvo in upravilo se nahaja v Ptiju, gledališko poslopje štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonji, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 80— za $\frac{1}{2}$ strani K 40— za $\frac{1}{4}$ strani K 20— za $\frac{1}{8}$ strani K 10— za $\frac{1}{16}$ strani K 5— za $\frac{1}{32}$ strani K 2.50— za $\frac{1}{64}$ strani K 1.— Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Stajerc

"Kmečki stan, srečen stan!"

Slava Tebi, ki si nas kmele ljubili!

Štev. 11.

V Ptiju v nedeljo dne 14. marca 1915.

XVI. letnik.

JOŽE FLECK,

prošt, nadžupnik in mestni župnik ptujski, jubilejni mašnik, knezo-škofijski konzistorialni svetovalec, vitez „Železne krone“ tretjega razreda, dekan in ud mestnega šolskega sveta v Ptiju.

Nemila, neizprosna smrt nam je vzela našega velespoštovanega, obče priljubljenega, milostljivega gospoda prosta ptujskega, Jožefa Fleck-a. Pred kratkimi dnevi je še opravljal svoja duhovniška opravila natančno in vestno kot bi bil še v takozvanih najboljših letih, in danes že počiva njegovo telo tam pred mestom med svojimi župljani (farmani), katere je on v zadnjih osemnajstih letih spremjal k večemu počitku. Med delom v vinogradu Gospodovem se ga je angelj smrti detaknil s svojimi peruti ter spremjal njegovo dušo gor v svetu nebesa, da prejme v Veličanstvu božjem plačilo, ki je pravičnim obljudljeno. Še pred kratkimi dnevi je delil osebno in sam vsej ptujski vojaški posadki, ki šteje približno poldruži tisoč mož, angleški kruh, in takrat pač ni mislil, da bo on preje stopil pred Večnega sodnika kot katerisibodi izmed teh obhajancev, ki imajo v kratkom v luti, smrtonosni boj odrinitti. Misli si je najbrž, da je marsikateremu dol popotnico na pot v večno življenje, da ga naj krepča in podpira v dosegov skravnega cilja . . . ne sluteč, da je sam že došel pred njo, le mali korak še — do nja.

Rajni prošt Fleck pa ni bil samo vzgledni duhovnik, bil je tudi vzorni državljan. Bodisi med kmeti, bodisi med tčani ali mestjani, povsodi si je želel, vedel in tudi znal srca domačinov pridobiti in njih ljubezen kakor spoštovanje trajno obdržati. Slovenci kakor Nemci, katoličani kakor drugoverci, vsi brez razločka so ga čitali in častili, kajti tudi on ni delal razločka med njimi, temuč v vsakem človeku le videl svojega sodržavljana, — svojega bližnjega.

Vesten kot duhovnik bil je tudi veden državljan. Vpočeval je vedno, da je sloga in sporazum temelj edinstva, bodisi v družini, v občini ali v državi. Kjer tega ni, tam nastane nemir, zavladava preprič, pride boj in preti — razpad. Na edličnem mestu, katero je zavzemal v svojih zadnjih osemnajstih letih tukaj, v Ptiju, se je vedno in povsod ravnal po načelu, ki bi naj služil vsakemu v vugled, na katerega gleda toliko oči in posluša toliku ušes!

Prošt Fleck je dobro vedel, da dober vugled všeč medtem ko beseda večinoma samo miče. Posebno je imel si vedno pred očmi, da premore na višjem mestu lep vugled več kakor vse še tako ostre pridige in dobronamenjeni nauki, vse paragrafi civilnega in kazenskega zakonika. Njegova mirno življenje v tih prosti v sredi med svojimi someščani bilo je lepši in vespečnejši nauki, kakor še takoj gromovite pridige v cerkvi ali navduševalni govorji v kaki v občinstvu natlačeni dvorani. Njegova složnost s svojimi someščani ostala bode Ptujčanom nepozabna, in ne samo ugledni uradaiki, obrtniki in hišni posestniki, temuč tudi najzadnji rokodelci in dñinar se bode še po dolgih letih dobro spominjal rajnega prosta Flecka ter mlajšemu zarodu rekeli: Ja, to je bil mož po volji božji, vreden svetih nebes. R. i. p.

Življenjepisni podatki o rajnem proštu J. Fleck-u.

V poudeljek ob 10. uri predpoldne se je vršil v Ptiju pogreb mil. g. prosta Jožefa Flecka. Ž njim je izginila v grob častiljiva in velečislana oseba lavantinske duhovščine. Rajni je bil rojen dne 29. marca 1829 v Ševnici ob Savi. V duhovnika je bil posvečen dne 23. julija 1857. Služboval je kot kapelan v Spodnjem Dravogradu, Slov. Gradcu, pri predmestni župniji Matere Milosti v Mariboru, kot stolni mestni kapelan v Mariboru in nato kot stolni vikar. Leta 1881 je dobil župnijo Lembah pri Mariboru, leta 1886 je postal dekan v Jarenini, leta 1897 je postal prošt in dekan v Ptiju. Knezo-škofijski duhovni svetnik je postal leta 1886, konzistorialni svetnik pa leta 1889. Povsod, kjer je služboval, je bil radi svoje ljudomilosti zelo priljubljen. Bil je častni občan raznih spodnjetajerskih občin. Cesar ga je že pred leti povzdignil v viteza III. reda železne krone.

Kako priljubljen in spoštovan da je bil rajni prošt ptujski, pokazal je njegov pogreb. V mestni farni cerkvi poslovil se je v imenu rajnega od svojih župljivanov in duhovnih sobratov č. g. F. Moračec, stolni in mestni župnik in dekan mariborski. Zadušnice v cerkvi so trajale dve ure. Kljub skrajno slabemu vremenu udeležilo se je pogreba običanstva. Izmed udeležencev morsja se posebno omeniti sledič p. n. gospodi: Predstojnik ces. kr. okrajnega glavarstva dr. Evgen vitez Netolitzka s svojimi uradniki, kot namestnik občlega mestnega župana podžupan Johan Stedute s vsemi občinskimi svetovalci, stoka Rosenberger kot poveljnik ces. in kr. vojaške posadke z večimi častniki, deželno-sodni svetnik dr. Artur Doleschell s svojimi uradniki, predstojnik mestnega urada Leopold Girtler kot zastopnik uradništva mestnega registrata; zastopani so bili vsi uradi in oblasti ptujske. V sprevodu bilo je opaziti vso šolsko mladež iz mesta in okolice. Gospod gimnaziski ravnatelj dr. Schöbinger se je s vsemi gg. profesorji in dijaki udeležil pogreba. Nadalje g. župan z Brega pri Ptiju, Maks Straschill z nekaterimi občinskimi odborniki; ptujsko veteransko društvo in zastopniki vseh drugih društev. Videti je bilo mnogo moščanov kakor tudi obilico ljudstva iz okolice, — dolg, slovenski sprevod se je pomikal skozi mestne ulice, kjer so bile prizbrane plinove svetilke s črnim pajčolonom ovite. Raz mestne hiše je v znak občne žalosti plapala črna zastava.

Naj v miru počiva, časten nam ostane nja spomin!

Karakteristične poteze iz življenja rajnega prosta ptujskega.

I.

Snidel sem se te dni z nekim starim znancem. V najinem pogovoru prišla sva tudi na rajnega prosta. Kmalu sva bila edina, da je rajnki bil mož poštenjak, vzorni duhovnik in dober oče svojim župljanim.

Znanec mi nato pove naslednjo mično dogodbico: „Imel sem pred nekaj leti svojo hčer v kuhinji proštovi, da bi se ondi v kuhanjtu in drugih „kuhinj-

skih vedah“ izučila. Nekoč me pride gospod prošt obiskat. Vpraša me: „No, gospod J. J. kako pa še kaj? Kako se imate?“ Odgovorim mu: „Hvala, milostljivi gospod prošt, še gre nekako. Zdrav sem z družino vred, hvala bogu, in drugače še tudi velja. Kakor Vam je znano, imam svojo pokojnino (penzion) in zraven te še tudi sedaj v svojih starih letih nekoliko zasluzim. Samo nekaj mi mil. g. prošt ne vzamite za zlo!“ Prosim Vas. V cerkev nameč ne grem več kakor poprij. In to ste morebiti osebno opazili, ali — mogoče — praviti slišali.“

G. prošt se je na te besede nasmehnil ter djal: „Kako je pa to prišlo, moj dragi!“ Moj odgovor: „Bilo je tako. Ko sem bil pred nekaj tedni v mestni farni cerkvi in molil pred oltarjem Brezmadežne, obšel me je hipoma hud mráz. Posebno zaskeleno me je vglavi, katero imam že precej plečasto. Morebiti sem bil nekoliko poten. Kratko rečeno: tripel sem takrat velike bolečine, ki se še do danes ponavljajo. Tako stoji stvar.“

Zopet se je nasmehnil g. prošt in odgovoril: „Mnogo, zelo mnogo poznam ljudi, ki prihajajo v cerkev prepogostoma, sklepajo tamkaj roke kvišku kakor na to učeni psički, drugače pa živijo in se obnašajo, da tegu Van nočem opisovati. Mnogo, mnogo poznam takih bogohlincev in hinavcev. Hvala Vam za Vašo odkritost in bodite uverjeni, da ste meni ljubši Vi, kakor kateri bodo onih, kateri sem brez imena omenil. Vera in bogocastje je na domu kristjana — bi rekel — še bolj potreba kakor v cerkvi. Ostanite mi zdravi! Z bogom!“

Zata vredne besede, ki jih je slišal od rajnega mil. g. prošta mož, koga naslov se izve v uredništvu „Štajerc“, ako kdo zahteva.

II.

Bilo je pri koncu osemdesetih let v minulem stoletju, ko sem prišel nekoga dne, kakor večkrat, po opravkih v Maribor. Kot nekak nadavek k neodložljivim opravkom pa se sliši tudi, da gre človek po izvršeni dolžnosti malo v krčmo, — posebno v mestu. Tudi jaz sem takrat in vsakokrat tako storil. Bilo je v gostilni „pri grozdu“ („zur Traube“). Prideta tje tudi eden duhovnik — tačniji jareninski dekan Fleck — in nek kmet ter se vsedeta k sosednji mizi.

Sedaj sem imel priliko slišati ta-le razgovor: „Pa mi boste, častivredni, res pomagali iz moje zadrege, kakor ste mi obljudili? Veliko uslužbo bi storili s tem meni in moji družini!“ Tako kmet. Dobil je nato sledče za odgovor: „Mislim, da me poznate in veste, da nisem samo duhovnik temuč tudi mož-beseda. Kar obljudim, to tudi storim. Znano mi je, da ste sedaj brez lastne krvide v budih škrpicih, iz katerih Vas hočem rešiti; šla bodeva toraj hitro, ko se malo od slabe vožnje oddahneva, na kraj, kjer boste dobili na mojo besedo gotovo pomoč in sicer kolikor je potrebujejet. Tako, zdaj pa boste potolaženi in mirni kakor je mirna moja vest, ki mi pravi: Doprščal si, da imaš ljubezen do bližnjega.“

— t — t —

Svetovna vojska.

Naši na vseh bojnih frontah napredujejo. — Bitka pri Stanislavu se nadaljuje. — Obstreljevanje Dardanel. — Nemški uspehi na vzhodu in zapadu. — Anglija v Škripcih. — Nevtralni se gibljejo.

Avtstrijska vojna poročila.

Dunaj, 8. marca. (Uradno).

V nekaterih odsekih bojne fronte na Rusko-Poljskem bili so včeraj ljuti boji; posamezni niso bili daleč drug od druga. Naša artiljerija streljala je dobro ter ruske oddelke prisilila, da so se morali z velikimi izgubami umakniti in nam svoje pozicije prepustiti.

V Karpatih trajajo boji za ugodne višine na večih krajih naprej, a ponočni napadi Rusov so bili povsod odbiti. Vjeli smo 8 oficirjev in 570 mož. V južni Galiciji je mir.

Namestnik generalštavnega šefa : pl. Höfer, fml.

Dunaj, 8. marca. (Uradno).

V bojih na Rusko-Poljskem, ki še trajajo naprej, dosegli smo mnogo uspehov. Vrgli smo sovražnika iz večih prednjih opiralisč iz strelnih črt ter mu prizadljali mnogo izgub.

Tudi v zapadni Galiciji je imel naš sunek enak uspeh, ko smo pri Gorlicah sovražno črto na nekaterih krajih predlili in po krvavem boju neko važno postojanko zavzeli. Vjeli smo več oficirjev in čez 500 mož.

V Karpatih so trdovratni boji. V okolici Lupkowa so Rusi začeli z velikimi močmi napadati. S pritego novih moči so Rusi svoje zredčene vrste spopolnili in jih s vsemi sredstvi naprej porinili in kljub težkim izgubam trikrat do naših postojank prodri. Vsakokrat pa je bil njihov zadnji naskok za nje od naših vrst uničujočo dbit. Na stotine mrtvih leži pred nami. Na nekem drugem odseku bojne fronte so naši, ko so ruski napad odbili, se nenadoma na sovražnika vrgli, si prisvojili močno zasedeno višino ter vnovič 10 oficirjev in 700 mož vjeli. Na neki sosednji višini bilo je vjetih 1.000 Rusov.

V južno-vzhodni Galiciji je imela sovražna kavalerija pri svojih napadih občutne izgube.

Namestnik generalštavnega šefa : pl. Höfer, fml.

General in usmiljeni brat.

Resnična dogoda.

(8. nadaljevanje).

Rekel mu je namreč: „Najbrž bo za obed pri knežji prevzetenosti še za kake pol ure prerano. Toda pojrite tukaj gor k dvorniku! Temu je naročeno, da mora Vas kakor tudi vsacega drugega povabljenega gosta do začetka gostovanja kratkočasiti.“

Schröder je storil, kar se mu je velelo. Dvornik, mož kako dostojnega vedenja, ga je pozdravil izvanredno prijazno, mu v novem stanu voščil obilo sreče ter ga izprševal — toda na prav rahločuten način — o njegovih razmerah v dosedanjem življenju. Povedal je, da je včeraj prevzeteni knez dvakrat o njem omenil in se prav pohvalno izrazil; sploh je dvornik storil vse, da bi gosta prijetno zabavljal in mu čas kratil. Toda nanagloma, kakor bi se še le sedaj spomnil, reče Schröderju: „Veste kaj, gospod! Malo šalo bi si labko dovolili. Čisto dobro in pravilno se Vam ta uniforma vendar ne prilega. Prevzetenemu pa jako ugaja, ako ima vojaka pred seboj, na katerem se vidi uniforma kakor bi bila nanj vltita. Tukaj v sosedni sobi leži druga, popolna uniforma in ta — glavo bi zastavil — se bode Vam veliko bolje prilegal. Poskusite enkrat! Oblečite jo!“

Odprl je pri teh besedah vrata v stransko sobano in Schröder, kateremu se je ta predlog

Dunaj, 9. marca (Uradno).

Na fronti severno Visle trajajo artiljeriski boji naprej.

Južno od Luposzna smo ruske napade brez truda odbili. S prodiranjem pri Gorlicah smo ujeli mnogo Rusov. Pridobljene postojanke smo vkljub trdemu odporu sovražnika povsodi obdržali. V karpatki fronti sovražniki svoje napade neprehnomu ponavljajo, zdaj z večimi, zdaj z manjšimi močmi, kakor jim pač krajevne razmere dopuščajo. Tako smo odbili tudi včeraj nekaj silovitih napadov Rusov, ki so prišli že do naših zasek; imeli so pri tem velike izgube. V tej bojni ujeli smo nadaljnih 600 Rusov.

Vsled v zadnjih dneh v Karpatih nastalega slabega vremena zahtevajo operacije od naših v fronti stojičih krdel neznanske napore. V trajni dotiki s sovražnikom stope naša krdela po dnevju in ponoči vognu, ter so mnogokrat primorana v hudem mrazu in debelem snegu piodirati, ali pa se v svojih postojankah proti mnogo številnejšemu sovražniku braniti. Zadržanje naših vrlih krdel kakor vsacega posameznega moža, ki je pri teh bojih udeležen, je čez vse hvalevredno.

Namestnik generalštavnega šefa : pl. Höfer, fml.

Hud mraz v Karpatih. — Brezuspešni ruski poizkusi ob Pilici.

Dunaj, 10. marca. Vojni poročevalci poročajo: V Karpatih je ponoči 15 stopinj mraza.

Jugovzhodno od Dnjestra so Rusi nekaj dni sem ustavili svoje napade. Severovzhodno od Črnic so se vršili neznačni spopadi sprednjih straž.

Ob Pilici so Rusi brezuspešno poizkušali osvojiti pridobitve zaveznikov.

Boji v Karpatih.

Budimpešta, 9. marca. Poročevalcevista „Magyar Hirlap“ poroča iz Ungvarja: Vče-

nekako čuden zdel, mu je sledil bolj iz radovednosti kakor iz pokorščine. Ko je zapazil na neki inizi popolno oficirsko uniformo in zravenje še sabljo s portepejem, se je nekako zgani in odločno zatridal, da te uniforme nikakor ne bo oblekel in da je sploh obleči ne sme. Kako dolgo da ima kot prostak služiti, je popolnči od volje knežje prevzetenosti odvisno. Brez izrečnega knežjega povelje — čeravno mu službeni predpisi še niso znani — se ne bo predzrnil s poskusom te sorte.

„No, ali niste danes kot gost h kneževi mizi povabljeni?“

„To pa.“

„In ne veste, da smejo obedovati pri tej mizi samo oficirji? Ali ne spoznate namigljaj, katerega je Vam dal knez že s samim povablom? Drzno sprejmite moj predlog! Menim Vam dobro, temeljito sem prevdari kar Vam svetujem in svojo glavo zastavim za vsako oškodovanje.“

Se je trebalo prigovarjanja, pa polagoma zdelo se je Schröderju vedno verjetnejše, da je ta skrbljiv mož najbrž le nekak (legat) Sprachrohr višjega povelja in da je ta uniforma njemu namenjeno knežje darilo. Obleče jo torej in komaj je bil s tem opravilom gotov, se je že slišal klic k obedu. Vedno še nekoliko v negotovosti odzval se je klicu z nekako bojavljivostjo. Vstopil je v obedno dvorjanje. Oči vseh so bile nanj namerjene, toda komaj ga je Liechtenstein zagle-

raj so Rusi pri čudovito lepem vremenu zopet napadli. Na zahodni fronti je prišel nek ruski bataljon vsled uspehov našega topništva v naše vjetništvo. V tem boju je položaj naših čet zelo ugoden, četudi sovražnik neprestano dobiva ojačanja.

Budimpešta, 9. marca. „Esti Ujsag“ poroča: Boji so se zopet pričeli. Najvažnejši dogodek je bil med prelazom Lupkov in Užok. Naše čete so naskočile več važnih ruskih višinskih postojank in jih klubaj najljutejšim ruskim protinapadom obdržale.

Nemško vojno poročilo.

Berlin 8. marca. Iz velikega glavnega stana se poroča:

Naše gibanje severno-zapadno od Grodnega se vrši po načrtu. Ponočni napad Rusov na Mokarce, severno-vzhodno od Lomze smo odbili.

Tudi zapadno od Praszynsz smo ruske napade odbili.

Naši napadi južno-vzhodno od Rawe so bili uspešni. Vjeli smo 3.400 Rusov in jim odvezeli 16 strojnih pušk.

Najvišje armadno vodstvo.

Berlin, 8. marca. Veliki glavni stan.

Južno Avgustoma so bili Rusi poraženi in imeli velike izgube.

Pri Lomzi trajajo boji naprej.

Zapadno od Prasznyz in vzhodno Plocka bili so ruski napadi brezuspešni.

Pri Rawi so naši dva ruska napada odbili.

Poskusi ruskega prodiranja v okolici Novem Miasa so bili brez uspeha. Vjeli smo tamkaj 1.500 Rusov.

Najvišje armadno vodstvo.

O Dardanelih.

Ni sedaj prvakrat, da so združene angleške in francoske bojne ladje pred Dardanelami.

dal, mu je že od daleč zaklical: „Dobrodoši, gospod lajtenant, dobrudoši! Uniforma se Vam izvrstno prilega!“

Ravno tega dne poslal mu je knez tudi še prav lepo darilo v zlatu pod imenom predplača, da bi si zamogel vse tako uravnati, kakor njegovemu stanu pristoja. Po četirih mesecih imenoval ga je svojim adjutantom, po dveh letih povzdignil v stotnika in tudi major je kmalu postal. Pa je bil tudi vreden take izvanredne sreče zavolj svojih znanosti, svoje natančnosti v službi in zavolj svoje poštenosti. Celo tisti, katere je Schröder v povišanju prekosil, rojeni Avstriji so inozemcu, tujcu pripoznali, da je le po zasluzenju takoj naglo stopal višje.

III.

Medtem ko je Schröder kot poročnik (lajtenant), stotnik in kot major svojo službo opravljal in se neprehnomu knežje naklonjenosti veselil, nikoli ni pozabil svojega brata, akoravno ni dobil nikakorščega obvestila od njega samega in tudi ne od druge strani o njem. Pomisliš namreč moramo, da v tedanjih časih pošta ni bila tako urejena, kakor sedaj in da so tudi časniki izhajali le v malem številu, v malo obleki in povrh tudi še redkom.

Brat našega Schröderja sicer ni našel tako srečne poti, a vendar je bila zaradi mnogih ovinov in klancev znamenita.

(Dalje prihodnje.)

Straschill'ova grenčica iz zelenjave zdravilnih zelenjav

je naravnvi izvleček (ekstrakt) najfinnejših in najbolj uspešnih korenin. Straschill'ova grenčica iz zelenjav vsled tega priznana najboljši želodec okrepčujuči prebavnici liker.

Tudi 14. junija 1853. leta so se ondi zbrala ter pričakovala sovražnika, ki pa takrat ni bil Turek temveč — Rus, ki je že stoletja sem imel skomino po tem ključu do orienta. Misli je, da je ravno pravi čas, se ga polasti. 40.000 Rusov zasedlo je Moldavo in Vlaško (danesno Rumunijo), ki bi imeli na povelje podanljega cara Nikolaja I. proti Carigradu marširati. Turčija je vsled tega poslala Rusiji svoj ultimatum, s katerim je zahtevala, da mora Rusija v teku petnajstih dni svoje čete iz zasedenih dežel umakniti. To zahtevo so Rusi odklonili in posledica je bila, da so Turki, Angleži in Francuzi sklenili pogodbo, da bodo se skupno bojevali za obrambo Turčije. Pridružila se je jim še Sardinija, ki ni mogla trpeti, da bi Rusi v Sredozemskem morju si večjo oblast prisvojili. Največje zaslужilo za svobodo Evrope pa gre Avstriji, ker sa je zaveznikom pridružila in Ruse primorala svoja krdela umakniti, ko so proti sklenjeni pogodbi čez Donavo prodri in začeli trdnjava Silistrija oblegati. Glavna ruska moč se je nato zbrala pri Sebastopolu. Ko je ta trdnjava po dolgotrajnih in izvanredno srditih bojih padla, bila je končana takozvana krimска vojska.

Anglija in Francija ste z ogromnimi žrtvi svoj namen dosegli: samostojnost Turčije bila je rešena in Dardanele naj bi bile za vse večne čase za Ruse zaprte. Dne 30. marca 1856 so podpisali v Parizu mirovno pogodbo Anglija, Francija, Avstrija, Prusija, Sardinija in seveda kot glavna nasprotnika tudi Rusija in Turčija. Vsa Evropa je toraj pripoznala nedotakljivost Dardanel kot temeljni pogoj za ohranitev evropskega miru in ravnotežja. Sedaj pa so zopet angleške in francoske bojne ladje pred Dardanelami in sicer z namenom, pogodbo razveljaviti v korist Rusije, katero ste preje z veliko težavo prisilile, da jo je podpisala. To je „narobe kimska vojska“, na glavo postavljena sestovna zgodbina, brezumnost, toda mogoče — ne brez metode.

Boj za Dardanele ne pomeni drugačega kakor da hoče Anglija Rusijo prisiliti, da izkrvavi do zadnjega kozaka ali pa da se svojim večstvenim sanjam o Dardanelih odpove.

* * *

Asquith je rekel, da je podjetje v Dardanelih v političnem kakor tudi v strategičnem oziru zelo dobro premišljeno. Ladijski mogočni topovi grme proti dardanskim trdnjavam in imajo to politično naročilo, da se naj sliši njihov jeklen glas tje v Petrograd in se ondi razume, da bode Rusija dobila izročen ključ do izhoda, ako še nadalje pusti svoja ljudstva v korist Anglike izkravati.

* * *

Ruski častnik „Rječ“¹, ki stoji z vlogo v ozki dotiki pisal je nedavno glede Dardanel v uvodnem članku:

Nevtralizacija Dardanel bi bila za Rusijo najmanj ugodna rešitev in zato Rusija ne bo nikdar v to privolila. List zato zahteva vojaških odredov, ki bodo to možnost izključile. Rusija je svojim zaveznikom sicer hvaležna za pomoč francosko-angleškega brodovja, toda v odločilnem trenutku morajo biti Rusi sami zraven. Odločitev glede Dardanel je za Rusijo prevažna in tako zapletena, da ne sme zamuditi nobene prilike, ki bi jo postavila pri odločitvi šele v drugo vrsto.

* * *

Istotako je pred kratkim pisal bolgarski list „Hambana“ sledeče:

Vprašanje je za Bolgarijo ravno tako važno kakor za Turčijo in za Rumunijo. Korist Bolgarije zahteva, da ostanejo Dardanele turške. Želimo uspeh turškemu oružju ob obrambi Dardanel, ker je turški uspeh naš uspeh. Kdor med Bolgari želi, da osvoji Dardanele kakšna velesila, ne misli na Bolgarijo in na njene ideale.

* * *

Dopisnik berolinske „Kreuzzzeitung“ je nek bivši bolgarski minister, ki bo skoro zopet aktivno posegel v politiko in dobro pozna vlad-

ne namere, glede ruskih načrtov zaradi Dardanel rekel sledeče: Ta načrt bo v Bulgariji zadel na najskrajneši, silovit odpor. Vsak Bolgar bo dal življenje za to, da Carigrad ne bo ruski. Noben razumen in domovinsko čutec Bolgar ne more dvomiti, da bomo takoj stopili na stran Turčije, če bi hotela Rusija vzeti Carigrad.

Bojne moči zaveznikov pred Dardanelami.

„Wiener Allgem. Tagblatt“ poroča: „Times“ poroča: Združeno brodovje pred Dardanelami ima sedaj na razpolago 38 angleških bojnih ladij z 212 305 cm. topovi in 21 francoskih bojnih ladij z 106 38 cm topovi. Prišteti je treba še osem 38 cm topov popolnoma novega angleškega nadreadnoughta „Queen Elizabeth“. Stevilo čet, ki so pripravljene, da se izkrcajo, je naraslo na 40.000 mož. pride še 6000 mož francoske mornariške pehote, katero so 28. februarja vkrčali za Dardanele.

„Grazer Volksblatt“ piše: Neapeljski dopisnik „Corriere della Sera“ poroča: Moštvo francoskega parnika „Patrie“, ki se je pripeljalo v Neapelj, pripoveduje, da se je odpeljala v torek iz Marseilla izkrcevalna armada v Dardanele. 20.000 mož z vojnimi materialom se je vkrčalo na 11 velikih parnikov. Transport spremlja 4 angleške in 3 francoske oklopnice in veliko torpedov. Spremlja ga najbrže tudi podmorski čolni. Baje je v Toulonu pripravljenih še 20.000 mož, da se odpeljejo v Dardanele.

3000 strelov na dan.

Berolinska „National-Zeitung“ poroča, da oddajo angleško-francoske ladje vsak dan na dardanskih utrdbah 3000 strelov, od katerih pa navadno le 15 zadene. Turki pa oddajo navadno na sovražne ladje le po 100 strelov na dan. Ob enem so Turki zadnji čas pritegnili na oba dardanska bregova zelo mnogo vojaških čet, med temi tudi mnogo težke artiljerije.

V Kavkazu Rusom slaba prede.

V kavkaški fronti se Rusi in Turki neprehoma napadajo, a prvi se morajo povsod umikati. Pri Vessile južno Korne sta dva ruska kavaljerijska polka, močna 15000 mož, Turke napadla in akoravno sta imela seboj dve strojni puški, bila premagana in sta v divjem begu se umaknila v severni smeri. Na bojišču pustili so Rusi 200 ranjencev in eno strojno puško, vrhuta tega so jim Turki uničili dva topova.

Bombardiranje Smyrne.

Pred petimi dnevimi bombardirali ste dve sovražni oklopni obrežni forte pri Smyrni

Dardanele.

V drugič že obstreljujejo v tej vojski angleško-francoske bojne ladje D a d a n e l e . Sedaj je kakih 59 velikih bojnih ladij in mnogo manjših križark in torpedov tamkaj zbranih, ki bruhaajo svoj ogenj na turške trdnjave, zabranjajoče vhod v Dardanele. Posamezni forti so hudo trpeli, pa tudi tri oklopnice zaveznikov bile so močno poškodovane. Nadaljnjo prodiranje bode najbrž onemogočeno — vsaj za sedaj — vsled obilice ondi položenih min ter notranjih fortov. Napada s strani suhe zemlje se Turki ne boje, ker imajo ondi zbrano močno armado.

Zaveznika bi moral imeti najmanje kakih 250.000 mož, ako bi hotela Turke na suhem napasti teh pa njima manjka.

toda brez uspeha. Gromelo je tri ure brez pre sledka. Naslednjega dne se je pridružila angleškim še ena francoska oklopničica, spremljana od petih iskačev min. Bombardiranje je zopet trajalo pol drugo uro. Sedem turških strelov zadele je veliko sovražno oklopničico, ki je pričela boj. Eden iskač min se je potopil. Ob obojih dneh izgubili so Turki skupno samo čvetero mrtvih in sedmeh ranjencev.

Ruske rezerve.

V listu „Messaggero“ izjavlja neki ruski diplomat (veleposlanik Krupenski), ki hoče očividno ublažiti velik vtis zadnjih ruskih porazov v Italiji, da bodo Rusi navzliv vsem težkočam svoje sovražnike „vpehalni in obrabili“. Rusija, da ima sedaj 4 milijone vojakov na bojišču, nadaljnih 800.000 mož s 5000 častnikov je pripravljenih na odhod v fronto. Lahke artiljerije je dovolj, težko dobavlja Japonska. Orožarne izgotavljajo dnevno 20 milijonov patron in 5000 pušk. V razgovoru „svetuje“ omenjeni diplomat Italiji, da naj se vendar ne zadovolji z drobitnicami, ki jih ponuja Nemčija.

Učinek 42-centimetrskih krogel v Przasnyszu.

Petrogradska poročila o bojih pri Przasnyszu govore o strašnem učinku 42-centimetrskih krogel. Vsaka krogla je imela strašen učinek. Kjer je krogla zadela v zemljo, je napravila 6 m široke in 2 m globoke luknje.

Slava našega III. kora.

Moštvo našega III. kora se proti Rusom, kateri so navadno vse povsod in vedno v veliki premoči, trajno tako junaški bori, da si je prisvojil v naši armadi častno mesto z imenom „železni kor.“ Ne moremo si predstavljati velikosti knjige, v kateri bi bili popisani vsi junaški čini moštva in oficirjev tega kora in ce se bi tudi z najmanjšimi črkami v njej zabeležili.

Najmlajši pešpolk tega kora je spodnještajerski infanterijski regiment štev. 87, ki je prišel v sedanji velikanski vojski prvokrat v ogenj. Eden bataljon tega polka je sicer v letih 1897 in 1898 že sodeloval pri zasedbi Krete in drugi je bil po bukareškem miru detaširan v Skader, toda v boj nobeden ni prišel.

Krvavi krest prejel je 87. polk v Galiciji. Pri Lembergu in Grodsku so se vojskovali spodnještajerski fantje in može tako junaško, da so se celo oficirji čudili njihovi načudnosti in hrabrosti in tudi sovražniki strmelni nad svojim nasprotnikom, ki se ni umaknil, čeravno se je

Vsakovrstne
stare izdelke iz

gumij-a

kupi
tvrdka:

Brata Slawitsch v Ptiju.

Kam bo krenila Grška?

Venizelos demisjoniral. V trenotku, ko je angleško-francosko brodovje začelo obstrelovati Dardanele, da si odpre pot v Carigrad, je stopilo pred Grško veliko in težko vprašanje: Kam se naj obrne, ali na stran truzeve, ali na stran triplentente ali pa naj ostane neutralna. V interesu Grške je vsekako, da Carigrad ne postane last Rusije in da bi postal neutralno mesto. Dne 5. t. m. je bil v Atenah kronske svet, na katerem se je razpravljalo o tem vprašanju. Izdati komuniči ne pove ničesar karko so je kronske svet odločil, pač pa se uradno poroča, da je odstopil ministerki predsednik Venizelos in sicer zaradi tega, ker se kralj ne strinja več z njegovo politiko. Kako stališče je Venizelos zastopal glede Dardanel ni znano. V uradui brzjavki vzbuja pasus o ovacijah, ki jih je prirejala množica Venizelosa posebno pozornost.

Bulgarija sumniči Grčijo.

Zapletljajina Balkanu postajajo vedno resnejši. Tako se n. pr. javi iz Sofije:

K. B. Sofija, dne 9. marca. Vpoštovajoča negotovo in nezanesljivo zadržanje Grške je bolgarska vlada mobilizacijo razširila. Pri Trnovevem je zbranih že 100.000 mož, kakor se pravi. Istotak stoje na srbski meji že mnoga bolgarska krdele. Takoj vlada splošno mnenje, da bode zaprasketal na Balkanu vnovič strašen ogenj, aka ga bode Grčija podpihnila.

Velika zimska bitka v Champagni.

Kakor se poreča, trajali so zadnje dni srđiti boji v Champagni naprej. Sklepa se, da je teh ljudih bojev konec, kajti napadi Francozov in Angležev so precej ponehali. Zaveznika sta namreč računila, da se bode njima posrečilo nemške vojne vrste tukaj predreti, ker so Nemci mnogo vojaštva ondi odtegnili in ga poslali proti Rusom v Mazuriji; nameravali so tem nekako ravnotežje ustvariti ter uspeh zmage nad Rusi kolikor mogoče paralizirati.

Od 16. februarja sem je trajala toraj tamkaj noč in dan strašna bitka. Sovražnika (Anglež in Francoz) imela sta ondi celih šest armadnih krov, strašansko množino artillerije in topovi iz domačih kakor tudi iz amerikanskih tovarn, ki so večkrat samo v 24 urah oddali po 100.000 strelov proti Nemcem, kateri so imeli samo dve diviziji obremskih krdele, razvrščeni v osem kilometrov široki bojni črti. Kljub temu silovitemu navalu so Nemci sovražnika odbili in celo več kot 2450 neranjenih nasprotnikov vjeli, med temi 35 oficirjev.

Sovražnika sta imela trikrat večje izgube kot Nemci, v vsej bitki sta namreč izgubila več nego 45.000 mož. Nemška fronta stoji v Champagni sedaj bolj trdo kot poprej, nepremagana, neomajana, — nov dokaz nemške hrabrosti in neustrašenosti.

Amerika proti Japonski.

Milan, 8. marca. Listi poročajo iz New-Yorka: Zdržene države so izročile v Tokiu v petek napovedani ugovor proti omejitvi nedotakljivosti Kitajske in zahtevajo, naj jim uradno naznamajo, kaj da zahteva Japonska.

Vojaške zadeve.

Izdržavljenje črnovojnih zavezancev med vojnim časom. C. kr. ministerstvo za deželno brambo je z odlokom z dne 23. januarja 1915, Dep. XIV, št. 1344/1914, naznalo, da je v vojnem stanju potem, ko se je sklicala črna vojska do časa, da se razpusti, potrebno za deseto tujega državljanstva posebno dovoljenje, ki se more podeliti le po Najvišem odobrenju in sicer radi posebnega obveznega razmerja, ki stopi na podlagi § 4 črnovojnega zakona v veljavo za ta čas pri onih črnovojnih zavezancih, ki svoje naborne dolžnosti še niso izpolnili in že torej spadajo pod določbo § 62 voj. zak. kakor tudi pri vseh drugih črnovojnih zavezancih.

To dovoljenje je potrebno za vse črnovojne zavezance, katera zadene ta sklic črne vojne brez razločka, ali so služili ali ne, ali so bili že pritegnjeni k službovanju ali ne, in velja to zlasti tudi v razmerju napram Ogrski.

Vsi spisi torej, ki se nanašajo na izdržavljenje črnovojnih zavezancev, se morajo torej od sedaj naprej službenim potom predložiti c. kr. ministerstvu za deželno brambo.

Vojaški dopusti (Urlaubsbewilligungen) radi spomladne setve. Dopusti iz oddelkov, ki stoje za fronto. — Od pošljatev delavskih oddelkov. Da bi se zamogla spomladna setev uren in popolni opraviti, je vojaška uprava oziraje se na veliko važnost tega vprašanja iz gospodarskega kakor tudi vojaškega stališča ukrenila, da se smejo moštva, ki pripada kmečkemu stanu in stoji sedaj zadi za bojiščem, kakor so to nadomestni oddelki, okrevajoči in v drugih zavodih se nahajajoči, dovoliti kratki dopusti, v kolikor to pripričajo naprave za nadomestila armade na bojišču in vsakojaki drugi vojaški interesi.

Dopusti se odmerijo tako, da se zamorejo najnujnejša poljedelska opravila s pomočjo dopustnikov izvršiti in da se bojo dopustniki kolikor mogoče premenjavati med časom setve. Najdaljši dopust se zamore dobiti za 14 dni. Prositi sme zanj pri svojem pristojnem poveljništvu ustmeno tisti sam, ki ga želi dosegiti, ali njegovi svojci pri pristojni politični okrajni oblasti. Dopust se podeli od poveljnika dotičnega oddelka (Abteilungskommandant). V prvi vrsti se bude iziralo pri dovolitvi dopustov na samostojne kmetovalce in sicer po stopnji potrebe, potem na sorodnike, ki so že preje domaćim v kmetovalstvu pomagali, in slednjič poljedelske delavce sploh.

Čas, za katerega se dopust dovoli, se ravna po času setve v dotičnem kraju in tudi še po drugih krajevnih razmerah. Dopustnikom se izda doposten list (Urlaubschein), na katerem je zapisano, da ima njegov lastnik pravico do proste vožnje po vojaški (freie Fahrt) na dom in spet nazaj v svojo vojaško bivališče. Za čas dopusta stoje pod nadzorstvom občine in politične okrajne oblasti in morajo vsa potrebna poljedelska opravila vestno in redno izvrševati.

Svojo navadno plačo dobivajo dopustniki tudi za čas dopusta, istotako tudi njih svojci odmerje podpore. Posamezne občine kakor tudi posestniki poljskih zemljišč zamorejo dobiti v pomoč tudi celoddelek 20 mož, ako se potom politične oblasti za nje prosi in je še dovolj sposobnega moštva na razpolago. Za stanovanje in prehranitev došlega moštva mora skrbeti dotična občina, oziroma posestnik, pri katemer delajo.

V posebno ozira vrednih in utemeljenih slučajih podelili se bojo na prošnjo, ki se ima pri politični okrajni oblasti vložiti, časovno omejeni od dopusti (zeitlich beschränkte Enthebungen) za samostojne kmetovalce in posamezne poljedelske uradnike. Konečno se mora še primoriti, da se na prošnje, vložene naravnost domobranskemu ministerstvu, ne bode oziroma.

Sklicanje 37 do 42 letnih črnovojnikov. Povzivni razglas: Na postavi Najvišje zauzemanega sklica skupne c. kr. in kr. ogr. črno vojske, se pozovemo na črnovojno službovanje z orožjem:

V letih 1873 do vstevši 1877 rojeni črnovojni zavezanci, ki so bili na naboru ali na prekušnji spoznani za „nesposobne za orožje“, ali so bili do 31. dne julija 1914 l. po vnočinem zdrazvstvenem pregledu odpuščeni iz skupne vojske, vojne mornarice, deželne hrambe ali orožništva, ter tisti, katerim ni bilo več treba priti na nabor zaradi časa, v katerem so pridobili avstrijsko ali ogrske državljanstvo ali bosansko-hercegovinsko deželanstvo; vsi ti, aka se sedaj pri naboru spoznajo, da so sposobni za črnovojno službo z orožjem.

K naboru niso dolžni priti:

a) Tisti, ki opravljajo že sedaj — tudi brez orožja — in sicer vsaj od 1. dne februarja 1915

l., pri črni vojski zavezanih korporacijah pa od 26. oktobra 1914 l., črnovojno službo, ali sicer aktivno službo, dokler so v tem razmerju;

b) zdravniki (doktorji medicine);

c) vojaški gažisti v pokoju in v razmerju izven službe, potem vsi, ki so služili pri vojakih in uživajo državno preskrbo;

d) tisti, ki so zaradi kakih hib, ki dela človeka za vsako službo nesposobnega, sploh oproščeni črnovojne dolžnosti, ako imajo črno dolžnico ali črnovojno oprostilno izkaznico, cizroma so bili že svoječasno izbrisani v naboru seznamku;

e) tisti, ki so bili po vnovičnem zdravstvenem pregledu šele v času svoje črnovojne dolžnosti oznamenjeni za „nesposobne za orožje“;

f) osebe, ki nimajo ene noge ali ene roke, ki so gluhotneme, bedaste in sodno proglašene za blazne, umobolne ali slaboumne, ako se ni itak že doslej izreklo, da so oproščene črnovojne službe, nadalje drugi bolniki na umu in taki, ki imajo božast, vti, ako je na prebiranju predložen tozadeven dokaz.

N a b o r. Da se preskusí njihova sposobnost za črnovojno službo z orožjem, se pozivljajo oznamenjeni črnovojni zavezanci, da pridejo pred naborno komisijo za prebiranje črne vojske. Te komisije bodo uradovale v času od 6. dne aprila do 6. dne maja 1915 l.

Kraj, dan in ura uradovanja se razglasiti s posebno objavo.

Kateri komisiji za prebiranje je odkazan posamezni črnovojni zavezanci, se ravna po njegovem bivališču ob času, ko se izda ta razglas.

Črnovojnim zavezancem se dovoljuje brezplačna vožnja po železnicah in parnikih v stolnicih naborne komisije in nazaj. Kdor želi to ugodnost, mora v občini bivališča (pri občinskem uradu, magistratu) v času do 20. dne marca 1915 l. zglašiti pri občinskem uradu (magistratu) občine svojega bivališča s svojimi listinami, n. pr. krstnim ali rojstnimi listom, domovnico, delavsko ali poselsko kujižico itd. in dobijo tam črnovojno izkaznico.

Vsi črnovojni zavezanci, ki bivajo v drugem političnem okraju, ne v okraju svoje domovinske občine, ter morda v posebni objavi sicer oznamenjeni črnovojni zavezanci, se morajo na vsak način, in sicer v času do 20. dne marca 1915 l. zglašiti pri občinskem uradu (magistratu) občine svojega bivališča s svojimi listinami, n. pr. krstnim ali rojstnimi listom, domovnico, delavsko ali poselsko kujižico itd. in dobijo tam črnovojno izkaznico.

Črnovojno izkaznico je treba skrbno hraniti in jo prinesi k naboru seboj.

V tem razglasu oznamenjeni črnovojni zavezanci, ki so bili z nemagljivimi ovirami zadržani, priti na prebiranje ob dnebi, ki pridejo zanje v poštev, se morajo predstaviti komisiji v dodatno prebiranje (Nachstellung). Kdaj in kje bodo poslovale te poslednje komisije, se objavi posebej.

O d h o d v a l u ž b o v a n j e. Tisti, ki so bili na prebiranju spoznani, da so sposobni za službovanje, se pozovajo za poznejši čas.

Kam morajo potem odiniti v službovanje tisti, ki so spoznani za sposobne, izvedo pri naboru.

Tisti, ki so bili na dodatnem prebiranju spoznani za sposobne, morajo odiniti v službovanje v 48 urah potem, ko so bili odbrani.

U g o d n o s t i. Tisti črnovojni zavezanci, ki spadajo med osebe, imenovane v § 29 vojnega zakona (posvečeni duhovniki, nameščenci v dušnem pastirstvu ali v duhovski učiteljski službi, kandidati duhovskega stanu zakonito priznanih cerkev in verskih družb), se ne privzemajo na črnovojno službovanje z orožjem; priti morajo na prebiranje in prinesi seboj dočne listine, ter dokazati to svojo lastnost.

Črnovojnim zavezancem, ki so dokazali po vojnem zakonu za ugodnost enoletne prezentne službe določeno znanstveno usposobljenost ali svoječasno na naboru, ali jo dokažejo sedaj pri naboru, se podeli dovoljenje, nositi znak enoletnega prostovoljcev v času svojega črnovojnega službovanja.

V tem razglasu oznamenjeni črnovojni zavezanci morejo, ako so bili pri naboru spoznani za sposobne, prostovoljno vstopiti tudi v skupno vojsko, vojno mornarico, ali deželno brambo, in sicer ali na triletni — prezentni službeni čas, ali pa na dobo vojne.

Po prezentaciji pa je prostovoljni vstop v vseh teh primerih dopusten le pri tistem vo-

jaškem krdelu, kateremu je bil dotičnik prideljen za črnovojnika v vojaško izubo.

Gospodarske stvari.

Odvrnitev razkosanje zemljишč, ki se ga je batì vsled vojnih dogodkov. Kakor sledi iz v št. 49 Naredbenega lista c. k. štajerskega namestništva v letu 1914 pod št. 304 pod zgorajnjim naslovom objavljenega namestniškega odloka z dne 27. novembra 1914, št. 2/2835/1, se je že prebivalstvo svarilo pred prenagliimi prodajami zemljishč in se mu je pri tej priliki priporočalo, da se naj posvetuje z onimi mesti, ki so poklicana varovati koristi kmetov.

Kot tako mesto se je določilo deželno delavsko izkazovalno mesto v Gradcu, ki bodo imelo v evidenci vse nameravane prodaje zemljishč pri posebni z njim združeni poizvedovalnici.

To poizvedovalno mesto ima naslov „Poizvedovalno mesto za kmečke prodaje posestev pri c. k. namestništvu v Gradcu“ in se nahaja v poslopu stare univerze, 2. nadstropje.

Torej je nujno potrebno, da se vsi oni, ki se čutijo prisiljeni svoje posestvo prodati, prednostorijo, kak korak glede prodaje, obrnejo do imenovanega mesta in tamkaj prijavijo posestvo, da je na prodaj.

Poizvedovalno mesto bo, kakor že zgoraj omenjeno, imelo v evidenci vsako priglašeno posestvo, ki je na prodaj, in si prizadevalo za isto poiskati kupca.

Da se olajša delovanje poizvedovalnega mesta pri iskanju primernih kupcev, se priporoča, da se vsaki prijavi priložijo še sledeči podatki glede posestva:

1. Prepis zemljishkoposestne pole,
2. zemljeknjični izvleček,
3. visokost kupne cene in
4. eventualno cemilna vrednost posestva.

Občinskim predstojništvom se torej naroča, da pri poročilu nameravane prodaje posestev, ki ga nalaga uvodoma omenjen odlok, izročijo tudi zgorajšo podatke večkrat omenjenemu poizvedovalnemu mestu, do katerega se tudi naj obrnejo vsi kupci, ki želijo kupiti eno ali drugo posestvo, ki ga to poizvedovalno mesto v dnevnikih in Naredbenem listu izkaže na prodaj, da se jim dajo, natančnejša pojasnila. Vsa pojasnila se dajajo brezplačno.

Skrb za odgojevanje žrebet. Ker se za vojaške namene potrebuje veliko število kobil, bo imelo za posledico, da se bo število v letu 1915 povrženih in odgojenih žrebet močno skrčilo.

Ker se to ne bo zgodilo samo na Štajerskem, ampak tudi v vsej ostali Avstriji, na Ogrskem in v drugih se vojskujočih državah, je tako malo upanja, da bi se mogle v prihodnjih 3—4 letih preskrbeti vprežne živali iz drugih dežel.

Nevarnost občutnega pomanjkanja vprežnih živali v prihodnjih letih bo povečana še s tem, da se bo porabilo mnogo več volov za klanje.

To pomanjkanje vprežnih živali lahko močno ovira poljedeljstvo.

Da se zaprečijo te posledice, je pozvati posestnike kobil, da spuščajo k žrebem v spuščalni dobi 1915 vse kobile v starosti 4—12 let. Nadalje je poučiti posestnike kobil, da se morajo v letu 1915 spustiti k žrebcu tudi take kobile, ki so bila v normalnih časih zaradi ekssterijernih in drugih pogreškov izključene od plemenstva in da se morajo predobro rejene kobile pred začetkom spuščalne dobe slabo hrani, da bo sigurnost vbrejenja večja.

S kmetov prihajajo pritožbe, da določbe vladine naredbe glede dnevne množine moke, ki se sme vporabiti, premalo vpoštevajo kmečke razmere. V strogem smislu na in za osebo 240 g moke iz lastne zaloge. Naredba ne izključuje, da se sme poleg tega še kupovati potrebna množina kruha. Rodbine po mestih in trgih so torej precej na boljem, ker lahko porabijo odmerjeno množino moke (240 g) izključno za kuhinjske potrebe, kruh (na katerega pripade skromno računano dnevno ca 200 g moke za osebo) pa si prikupijo. Na deželi pa je povsem drugače. Tam se peče kruh doma. Potrebo moko vzame zlasti kmet iz lastne zaloge. Ako naj veljajo tudi za te slučaje predpisi naredbe,

potem porabi kmet celo dovoljeno dnevno poročjo moke samo za kuh — za kuhu mu pa ničesar ne preostaja. Pri tem je treba pomisliti, da so žganci, štruklji, močnik na kmetih glavne jedi in da se na kmetih ni meso, kakor v mestih ali trgi, za katerih prebivalstvo igra mesnata hrana veliko vlogo ter naravno zmanjšuje konzum moke. Naredba, ki predpisuje konzum moke je torej, v kolikor se nanaša na kmečke razmere, nujno potrebna reforma.

Ne godrnjajte temuč ubogajte! V 9. številki „Stajerca“ objavili smo v oddelku „Rizno“ cesarsko naredbo, s katero se ureja promet z žitom in zmljetimi proizvodi, kakor tudi razglas deželnega predsednika k oklicu, s katerim se na podlagi cesarske naredbe celokupne zaloge žita (pšenice, riži, ovsu, ječmena in koruze) ter mlevek izdelkov vseh vrst (moka, zdrob, ječmenček i. dr.) z današnjim dnem do nadaljnega uradno zapečatio.

Svrha te cesarske naredbe je ta, da se zagotovi prebivalstvu v državnem zboru zastopani kraljevi in dežel pokritje in potrebsčine kraljih sadežev in roke do prihodnjega pridelka kljub različnim oviram, ki so jih povzročili vojni dogodki.

Ta namen se more ob vladajočih razmerah doseči le s splošno ureditvijo porabe na ta način, da se namesto svobodnega prometa z navedenimi neobhodnimi potrebsčinami izvede organizacija, ki omogoči, da se posamezniku da na razpolago le tista množina, ki na podlagi razmerja med razpoložljivimi zalogami in skupnim številom prebivalstva odpade na vsakega posameznika, ki ga treba preskrbiti.

Iz te temeljne misli cesarske naredbe izhaja potreba, da se predvsem ukrena dve praviljni odredbi. To sta: na eni strani zaplemba vseh žitnih in mčnih zalog, ki se izvede z dnem razglasitve cesarske naredbe in na drugi strani natančen popis teh zalog v čim večjem obsegu.

Kakor že omenjeno je zaplemba z 24. februarjem postala pravomočna. Neobhodno potrebno je, da se celokupno prebivalstvo najtančneje pokri zaplembenim predpisom; vsi prestopki so podvrgnjeni ostri kazni.

Naši očetje, naši soprigi, naši sinovi, naši bratje se nahajajo že mesec v boju z našimi sovražniki in z občudovanja vrednim pogumom žrtvujejo za domovino svoje življenje in svoje zdravje. Mi, ki smo v varnem ozadju, imamo sveto dolžnost, da z natančnim izpolnjevanjem odredb, ki jih je ukrenila vlada v interesu splošnosti, našim hrabrim bojevnim kom omogočimo, da pribore končno zmago. Sprica tega vzviselega smotra moramo brez godrjanja sprejeti majhne težave in motenja v naših življenskih navadah.

Vsled zapleme utrpe posestniki v svoji pravici svobodnega razpolaganja precejšno omejitev.

Posestniki zalog smejo za prehranitev svojega gospodarstva, vključivši posle, od svojih lastnih zalog porabiti le ono množino, ki za glavo in dan ne presega 240 gramov moke oziroma zmljetih izdelkov ali 300 gramov zrnja (na mesec 7.2 kg zmljetih izdelkov ali 9 kg zrnja).

V gospodarstvu ali v gospodinjstvu se sme dnevno uporabiti le 1 kg 200 gramov moke.

Peki in slaščičarji smejo v svojih obratih porabiti za peko le toliko moke, kolikor je potrebno za pokritje neposredne porabe njihovih odjemalcev v območju njihovega političnega okraja njihovega bivališča.

Oni, ki moko in druge zmljete izdelke obrtoma proti odškodnini oddajejo tretjim osebam, kakor n. pr. mlinarjem, trgovcem z moko, konzumnim društvom, špecerijskim trgovcem in enakim, smejo istotako moko ozirama zmljeti izdelke dobavljati le v toliki meri, kolikor je potrebno za pokritje neposredne porabe njihovih odjemalcev v območju političnega okraja njihovega bivališča.

Posestniki konj smejo od zalog ovsa, ki se nahaja v njihovi posesti, pokrmiti na dan povprečno 3 kg za vsakega konja.

Samo ob sebi se razume, da smejo mlinarska podjetja zrnje zmleti; ravno tako se smejo dovršiti že začeti transporti v notranjosti države.

Vsled teh določb, ki so v razglasu o zapelebi izrečeno naredene, je v zadostni meri zagotovljena preskrbitov prebivalstva s kruhom in drugimi jedmi, ki se narejajo iz moke. Zato je tem strčje zahtevati, da konzum absolutno ne prekrači določenih množin.

Vsaka poraba, ki gre nad navedene določbe je brez posebnega dovoljenja politične okrajne oblasti oziroma mestnega magistrata nedovoljena; zato se zaplenjena zaloga zruja in moke ali drugih zmljetih izdelkov brez posebnega dovoljenja politične okrajne oblasti ne smejo predelati, porabiti pokrmiti, prostovoljno ali prisilno razpečati. Samo ob sebi je razumno, da politična oblast tega dovoljenja tam ne bo odrekla, kjer res obstaja potreba za to; vendar se mora prebivalstvo v ogib težkih kazenskih posledic izrečeno svariti, da bi prošnjo za tako dovoljenje opustilo ali se mu izognilo.

Konečno bodi iz vsebine cesarske naredbe naglašeno še to, da morajo biti pošiljatve zrnja in moke oziroma drugih zmljetih izdelkov, ki se naj prepeljajo po železnici, previdene s posebnim prevoznim potrdilom, ki ga izda politična okrajna oblast.

Zadržnim ali zaplembnim odredbam bo ne posredno sledil popis vseh zalog; priobčili bodemo kratko, splošno razumljivo pojasnilo o načinu, po katerem se bo v deželi izvršil popis zalog.

Razne reči.

Občinski svet in mestni šolski svet ptujski sta darovala vsak posebič 50 krov „Rdečemu in križu“ namesto venca za umrlega prošta J. Fleck-a.

Nova zima nastala je v naših krajih. Od pondeljka sem brije snežena burja kakor bi bilo v začetku ali sredi zime. Iz Koroškega se poroča o mnogih plazovih ki so učinili v hribih že mnogo škode in uničili že tudi nekaj človeških življenj. V eni sami koči je bilo ednajst oseb zasutih in le malo jih so smrti otele.

Prodaja zrnja in moke v mestu in okraju Ptuj je glasom naznana ptijskega mestnega magistrata z dne 9. marca 1915, štev. 1/1433, spoazumno s tozadevnimi dovolili ces. kr. okr. glavarstva in ces. kr. namestništva v Gradcu spet prosto dana, to se pravi: Vsakdo si zamore zanaprej brez omejitve kupiti toliko moke ali zrnja, kolikor ga za svoje potrebučine potrebuje.

Namesto venca za ravn. mil. g. prošta Jozefa Fleck je podarilo uradništvo ces. kr. okrajnega glavarstva v Ptiju v korist fonda za preskrbitve umetnih telesnih udov za vojaške osebe predsedništvu ces. kr. namestništva v Gradcu znesek 50 krov.

O ptijskih ces. kr. prostovoljnih strelicih. Streljanje na tarčo, ki se je vršilo v nedeljo 7. t. m. na ces. kr. vojaškem strelišču pri Ptiju izkazalo je ugoden rezultat. Navzoč je bil gospod stotnik Rosenberg s svojim pribičenikom. Razdelilo se je med najboljše strelice 8 premij po 2 in po 1 kroni, vrhutega prejel je še vsak strelec 50 vin. za južino. V torek 9. t. m. inšpiciral je naše strelice gospod ritmojster Paternelli, poveljnik bataljona v Mariboru. Pribodojo nedeljo 14. t. m. bo — pri ugodnem vremenu — zopet vadbeni pohod k sv. Barbari v Halozah, kjer se bode vršila slavnostna zaprisega teh vrlih mladenčev. Po zaprisegi dobi

vsak strelec 1 K 50 vin dnevne plače. Kakor se sliši praviti, ustanovita se v kratkem dva nova voda (Züge) mladostrelcev in sicer pri sv. Barbari v Halozah in pri sv. Lovrencu v Slov. gor. Mladiči, pristopite v velikem številu!

Nov tabor za ruske vjetnike začeli so stavit v velikem obsegu blizu železniške postaje Stern tal na ptujskem polju, ki bo potem takem postal nekakšna naselbina mogočne Rusije.

Stavba bolniških barak na takozvanem „Novem svetu“ pri Ptiju urno napreduje. Ranjenci in drugi bolniki, ki bodo došli semkaj, tolažili se bojo lahko saj s tem, da pridejo na „Novi svet“ in ne že „na oni svet.“

O ptijskih sejemih. Na ptijski sejem za konje in goveda se je dne 2. marca prigralo 218 konj in 1102 goved, na svinjski sejem dne 3. marca pa 672 svinj. Prihodnji sejem za konje in goveda bode dne 16. marca t. l., sejma za svinje pa 10. in 17. marca t. l.

Odlikovanja pri 26. domobranskem pešpolku (Maribor). Zlato svinčno za brabrost prejel je štabni narednik (feldvebelj) Alojz Poperlar; srebrno svinčno I. razreda dobili so: narednik Franc Sauritsch, črnovojniški narednik Kriebernegg in črnovojniška korporala Jožef Nedog in Lovrenc Divjak; srebrno svinčno II. razreda: naredniki Franc Bedenik, Franc Tomše, Ciril Dakler, Jožef Krajnc, Karol Hasler in Karol Rechmann; vodniki Franc Ozimič, Franc Glaser, Johan Dünböck, Alojz Mastnak, Anton Podvratnik, Jožef Puncer, Gottfried Hauptmann, Karol Schönberger, Leopold Klug, Peter Wildoner, Friderik Krammer in Hubert Johann; korporali Karol Berdnik, Martin Schäff, Andrej Canček, Jakob Jesenek, Fraco Klapper, Johan Birnstingl, Karl Gotthard, Franc Tomšek, Matija Peitler, Johan Neuhold in črnovojni korporal Anton Luršak; frajerji Johan Detiček, Alojz Strnad, Anton Težak, Matija Divjak in Jožef Hackl; infanteristi Marko Veigl, Johan Röbier, Alojz Sojglič, Jožef Dölzer, Johan Weber, Franc Novak, Johan Gölle, Adalbert Satzik, Jožef Hösele, Jožef Nescmann, Johan Slatinek, Maks Senekowitsch, Johan Klementschitsch, Alojz Arbeiter, Johan Jenčnik, Johan Polanič, Jurij Vodusek, Karol Brunner, Alojz Kidrič, Martin Zöchtl, Alojz Križan, Franc Topolnik in črnovojni infanteristi Johan Wresk, Franc Bresnik, Jožef Schicker ter Karol Jäger.

Vsem čevljarskim mojstrom, ki delajo na roko! Nazzanilo se je nam, da kupuje vojni oskrbljevalni urad ces. kr. vojnega ministerstva (Kriegsfürsorgeamt des k. u. k. Kriegsmiesteriums) v Gradcu, Sporgasse Nr. 29, od čevljarov „na roko“ narejene, z ruko sešite takozvane „Goiserer gorske čevlje“ za primerno ceno. Posredovalci so popolnoma izključeni. Poživljajo se toraj vsi čevljarski mojstri in deželi, naj se javijo imenovanemu uradu, da sprejmejo tozadevna naročila. Dobro bi bilo, ako bi se pri ponudbah obenem vposlalo eden par takih čevljev kot vzorec. Plača se blago takoj po prejemu, ako zahtevi odgovarja. Čevlji so našim vrimlji vojakom v vojski namenjeni.

Svariš. Nj. ces. in kr. apost. Veličanstvo je blagovolilo v prid oficijske vojne oskrbe podpisati predloženo fotografijo z besedami: „Začnam se na moje narode in na pravičnost naše stvari. Franc Jožef.“ (Ich vertraue auf Meine Völker und auf die Gerechtigkeit unserer Sache. Franz Joseph.) Z najvišjim dovoljenjem smoje se faksimilirane fotografije v prid vojnega pomognega urada javno prodajati. Temu primerno so se oddajale oficijske razglednice, ki imajo na naslovni strani nadpis: „Na povelje Nj. ces. in kr. Veličanstva v prid oficijski vojni oskrbi.“

vobol, bodo pač skoro vse ženske segle po Feljerjevem bolečinem tolažečem rastlinskem esenčnem fluidu z znakom „Elsa-fluid“, ki ga imajo vedno doma.

Utegnilo bi biti našim bralcem koristno izvedeti, kako piše o tem znana pesnica Pavel Marija Lacroma pl. Eger Schmitzhanse: „Usnjam se Vam povedati, kako dobro mi je Vaš od baronice Freitag izročeni fluid z namko „Elsa-fluid“ storil za mojo obrazno nevralgijo. Sprejmite izmed velikega števila do najtoplejše zahvale obvezanih ljudi iskreno zahvalo.“

Fellerjev „Elsafluid“ je pa pri ženskah jako

V najnovejšem času pa se tudi prodajajo karte, ki nosijo ne posebno dobro zadeto sliko cesarjevo in pod njim v rokopisu besede: „Jaz sem vse preskusil in presodil, z mirno vestjo nastopim pot, ki mi jo kaže moja dolžnost.“ (Ich habe alles geprüft und erwogen, mit ruhigem Gewissen betrete ich den Weg, den die Pflicht mir weist. Franz Joseph.) Na naslovni strani je odisk: Verlag Wichtige Nachrichten, Berlin. Ker bi prodaja te karte imelo za posledico ne samo oskodovanje pri prodaji oficijske karte ampak tudi motenje občinstva, je vojni pomožni urad svaril pred nakupom takih kart že potom časnikarstva.

Gališki begunci za kmečka dela. Oi ces. kr. namestništva v Gradcu smo prejeli vabilo, objaviti, da se bojo v svrhu oskrbitve letošnje spomladne setve razun vojakov — dopustnikov — kakor je to na drugem mestu današnje številke „Štajerca“ naznanjeno — oddajali iz begunskeih taborov tudi delazmožni gališki begunci onim posestnikom, ki bojo pravočasno pri meodajnih oblastivih oziroma korporacijah za nje prosili. Ker za ta obšireni razglas in današnji številki ni dovolj prostora, tedaj prosimo naše cenj. čitatelje, ki se za to zadevo zanimajo, naj si povzamejo zaželjena tozadevna razjasnila iz uradnih lepkakov (plakatov), kateri bodejo sigurno v vsaki občini nabiti ali drugače v pogled dani.

Obvestilo. Letni, takozvan sredosten sejem za konje in goveda v Celju, ki bi imel biti 13. marca 1915, letos odpade iz sanitarnih ozirov.

1600 knapov zasutih. Iz Kordove na Španskem poročajo listi, da je bilo 4. marca v rudočopu Čabe del Buly vsled eksplozije 1600 rudarjev zasutih.

Dopisovanje v vjetniki na Ruskem je začasno ustavljen in sicer kar zadeva pisma; dopisnice se bodo tudi zanaprej dostavljale kakor dosadaj. Vzrok tej omejitve je baje prenakičenje pisem, katera cenzorji ne zamorejo več tako natanceno pregledati, kakor jim velevajo dotedni predpisi russkih oblasti.

Obsojen general. Kakor se poroča iz Niša, bil je ondi baje obsojen na eno leto ječe srbski general Kondič. Vzrok obsodbe je bil ta, ker je Kondič vodil srbska krdela pri vpadu v Srem (Syrmen) tako neprevidno in nerodno, da so Srbi tamkaj izgubili 6000 mož.

Detotor. Dne 20. februarja je našel posetnik Egidij Potočnik v Prevaljih za svojim škednjem mlakico krv in od tod naprej krvavo sled v hoso, kjer je našel mrtvega novorojenčka. Sumil je takoj, da je mati tega otroka njegova lastna dekla Alojzija Vodnega iz Ljubljane, ki je to tudi potrdila, a se izgovarjala, da je dato prišlo mrtvo na svet. 21 letno dekle so seveda koj djali pod ključ, ker so zdravniki spoznali, da se je otrok porodil živ in še le potem umrl vsled mraza, ko ga je mati v hosi odložila.

Za darovane zimske predmete vojakom na bojišču izrekamo v imenu vseh ob prejem istih najsršnejšo zahvalo vsem darovalkam in darovalcem. Pozdrav! Četovodje: Anton Polič, Janko Ciglar in Franz Feigel, Fb. B. 8/5 K, vojna pošta 109.

Francosko bode „baje“ postal kraljestvo? Rimski list „Tribuna“ ve poročati, da je na Francoskem neka močna stranka za to da se proglaši za francoskega kralja belgijski kralj Albert, ki je sedaj takoreč brez dežele. Ta moč je baje danes na Francoskem najbolj priljubljen med vsemi, ki segajo po francoski kroni. Bo težko kaj kruha iz te moke!

Prvo sv. obhajilo sredi med junaki. Nasledni mičen dogodek ali sličico priobčil je „Slovenec“: Nadvojvodinja Matilda, najmlajši otrok cesarjeve

priljubljen tudi za lepotilo proti pegam, lisam, ogrem in za negovalo las, proti izpadanju in prhljaju. Dela zdravo lasišče, belo mehko in čisto kožo na obrazu in rokah in povsod izkazuje osvežitjo in poživiljanje učinek.

Naročite si 12 steklenic za 6 K franko od lekarnarjev E. V. Feller, Stubic, Elsa-trg štev. 241 (Hrvatsko). To izborna domače zdravilo smo poskusili sami in je našim bralcem moremo priporočiti najtoplejše, kakor tudi Fellerjevo milo odvajajoče rabarbarske kroglice z znakom „Elsa-kroglice“, 6 škatljic franko za 4 K 40 vin.

Najboljša žensk.

Izmed kreposti žensk je najlemenitejša gotovo nje uslužnost pri nesrečah, nezgodah, bolezni in trpljenjih, in zato je najboljša ženska ona, ki ve naprej pomagati v domači rodovini, ako moč ali otroci nenadoma obole ali si s prehlajenjem, prephrom, prenapornom itd. nakupljejo kako boleznen.

Ako gre torej za revmatične bolezni, ranitve, izpuščanje, zmečkanine, vratne bolečine ali gla-

